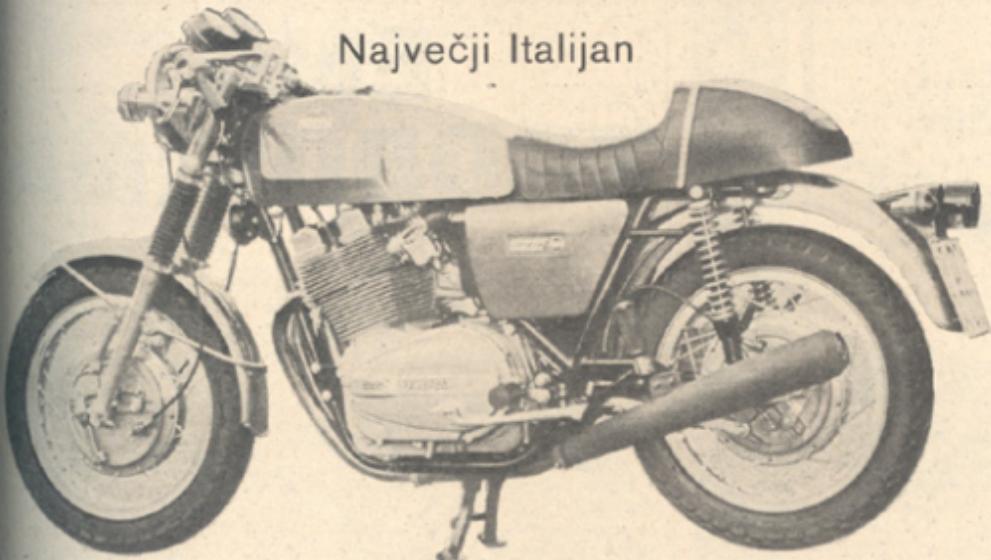

LAVERDA 1000

Največji Italijan

Italijanska tovarna Laverda iz Breganze (Vicenza) se je v svetu proslavila, ko je začela izdelovati največja motorna kolesa. Začeli so z modelom 650, ki pa ga je kmalu nasledila serija 750-kubičnih bratov, GT, SF in SFC. Vsa ta motorna kolesa so več ali manj kopije HONDA 72 in 77, ki so jih Japonci prenehali izdelovati leta 1968. Motorji so dvovaljni, zračno hljeni, z odmično gredjo v glavi, privit pa v okvir tako, da so obenem del okvirja. V ohišju sta menjalnik in sklopka skupaj z motorom gredja. Ta motorna kolesa, posebno še model SFC, so zelo znana in cenjena na dirkah 750-kubičnih motorjev.

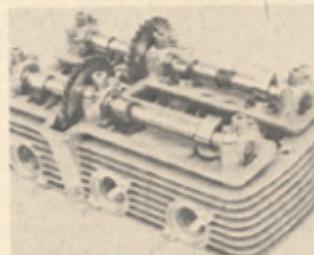
Medtem ko so te motorje uspešno izdelovali in prodajali, so v tovarni že načrtovali nov, še večji motor. Tega so uradno predstavili že lani, letos so ga pa začeli tudi prodajati. To je nova Laverda 1000. Čeprav trovalnik, je v bistvu ostal zvest tradiciji tovarne. Že na prvi pogled se mu poznava, iz katerega hleva prihaja. Zraven treh valjev je edina razlika od njegovih predhodnikov le še okvir, ki je povsem klasičen, narejen iz cevi.

Motor tegih motornih koles je zelo napreden. Je štiritakten trovalnik, z dvema odmičnima gredama v glavi, ki ju poganja enojna veriga. Motorna gred je sprešana iz več delov, teče pa v štirih ležajih. Valj je narejen iz lahke litine, vanj so pa zaprešane tri puščice, v katerih tečejo bati. Ohišje motorja, bati in še veliko drugih delov – vse je iz aluminija, narejeno iz dveh kosov, ki se zapretata kot škatla. Le redke tovarne izdelujejo motorje še po starem načinu. Ventili v glavi so

Laverda 1000 je pravi športnik, tega tudi na zunaj ne skriva.

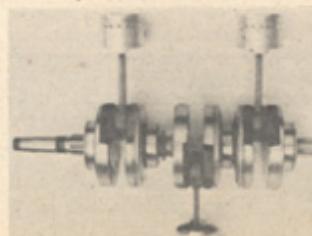

Trovalnik je postavljen poprek, nekaj posebnega so pokrovci odmičnih gred.

Glava je iz lahke litine, odmični gredi se vrtita vsaka v treh ležajih.

Motorna gred Laverde 1000 ima takole postavljene ojnice.

postavljeni na V, odmični gredi jih odpirata neposredno, tako kot pri alfaah. Ta način zagotavlja odlično polnjenje, težava pa nastane, ko je treba nastavljati ventile. Treba je odstraniti odmične gredje in podlagati distančne ploščice. Izpušni ventil je nekoliko večji od sesalnih, izgrevalni prostor pa ima obliko polkrogla. Vrtina in gib sta 75 x 74 mm, tako da je resnična prostornina 981 kubikov. Največja moč je 78 DIN KM pri 7250 vr/min, največji navor pa 8 mkg pri 4500 vr/min. Največja moč in navor zagotavlja odlične pospeške pri vsaki hitrosti.

Moč se prenaša preko šestlamelne oljne skopke, ki jo poganja trojna veriga, in petstoperijskega menjalnika. Na glavo so priviti trije 32 mm Dell'Orto uplinjači. Menjalnik upravljamo z ročico, ki je na desni, zadnja zavora je pa na lev strani. „Podvozje“ je pri tem tempermentnem Italijanu povsem klasično. Spredaj so teleskopske vilice, zadnja nihajne so pa opete na vijačne vzmeti in teleskopska blažilnika, ki sta v enem kosu. Dvojni okvir, ki je črno pobaran, je narejen iz jeklenih cevi. Motor ima samo električni zaganjač. Spredaj in zadaj sta bobnasti zavori. Obe sta dvojni 230 mm. Oblike je zelo športna: motorno kolo ima športno krmilo in sedež. Vse tri izpušne cevi so speljane v eno, ki je na lev strani.

Motor ima odlične pospeške, saj rabi od 0 do 100 km/h le 4,8 sekund, največja hitrost pa je 202 km/h. Motor stane v Nemčiji 9600 DM, v Italiji pa 1 500 000 lir. Zastopstva v Jugoslaviji ni.